

[Niels Andersen.]

træde i kraft. Derfor synes jeg ikke, det ville være helt rimeligt at sætte en grænse på 30.000 kr. for mennesker, som meget sent kommer ind i dette pensionsmæssige forhold. Derfor kan vi altså ikke give tilsagn til oppositionen om at støtte dette forslag.

Så er der det meget store problem om lignestilling i skatten med hensyn til at fratække betalt præmie i den skattepligtige opgørelse. Det kan se meget rigtigt ud, at man skal have det samme nedslag i skatten i kroner, hvad enten man tjener en lille eller en høj løn. Imidlertid må man erkende, at når der er forskel på disse nedslag, er det, fordi vi i skattelovgivningen har en progression, sådan som hr. Langkilde fremhævede det, der gør, at hvis man har en høj indkomst, får man også et større nedslag i den faktiske skat, end hvis man har en lav indkomst. Med andre ord må man sige, at progressionen er årsagen til denne forskelsbehandling. Man kan vel udtrykke det på den måde, at skål man betale en høj progressiv skat af de sidst tjente penge, så er det vel rimeligt, at hvis man bruger de samme penge til at tegne en pensionsordning for, får man et tilsvarende nedslag, sådan som det har været gældende nu igennem en lang årrække. Med denne motivering mener vi ikke fra venstres side at vi kan gå med til ændringsforslag nr. 43.

Endelig er der ændringsforslag nr. 44 fra socialdemokratiet og SF, som ønsker, at indeksskontrakterne helt skal ophæves, og motiverer det med, at man vil pålægge staten meget store byrder, jo længere tid man opretholder muligheden for at tegne sådanne indeksskontrakter. Forholdet er jo det, at disse indeksskontrakter har været en spore til opsparing i ret stor stil, en opsparing som man i samfundet i høj grad er interesseret i. Hvis man vil hindre, at det får meget store følger for samfundet, må man sætte ind imod inflationen, idet man med mindre og mindre inflation vil få mindre og mindre forpligtelser i henhold til indeksskontrakterne. Det er altså den økonomiske politik i første omgang, der bestemmer, om indeksskontrakterne skal blive en alvorlig byrde for samfundet.

Med hensyn til finansministerens ændringsforslag vil jeg som allerede nævnt gerne fremhæve ændringsforslag nr. 6, hvor-

efter man, hvis man hæver et kontraktforhold, inden 5 år er gået, vil blive almindeligt indkomstbeskattet, hvorimod det efter de 5 år er de 35 pct., der er gældende.

Der er også det forhold, vi talte en del om ved første behandling, og som vi også har drøftet ret indgående i udvalget, spørgsmålet om den tilbagevirkende kraft. Der er ikke tvivl om, at mange af de mennesker, der har tegnet sådanne forsikringer, har gjort det under den ganske bestemte forudsætning, at hvis der kommer sygdom eller andre forhold, der gør det nødvendigt at ophæve disse kontrakter, skulle de betale 25 pct. af indeksskontrakterne og 30 pct. af annuitetsforsikringer og renteforsikringer i øvrigt. Vi har fra regeringspartiernes side fremhævet, at dette var en forudsætning for folk ved tegningen af disse kontrakter, og derfor ville det være urimeligt, at man gennemførte en skærpelse for de forsikrings vedkommende, der er tegnet før den 6. maj 1971, hvilket er den dato, der blev fremsat ændringsforslag fra finansministerens side. For samtlige indbetalinger, der har fundet sted før denne dato, vil beskattningen være 25 pct. for indeksskontraktens vedkommende og 30 pct. for annuitets- og renteforsikrings vedkommende, mens den vil være 35 pct. for forsikringer, der er tegnet efter denne dato. På den måde ved jeg i hvert fald at vi går ingen for nær, og vi har ikke gennemført noget, som har medført, at de forudsætninger, hvorunder man indgik de forskellige kontrakter, er bristet. Det ser vi fra venstres side på med megen taknemlighed, for vi mener, det er rigtigt at respektere sådanne indgåede kontrakter, der er gældende lovmæssigt, og som har til opgave at fremme opsparingen i vort samfund.

Endelig er der i betænkningen givet udtryk for, at man meget gerne ser, at der udarbejdes en vejledning til borgerne vedrørende de mange forskellige forsikringsformer, der findes, og at man samtidig giver en skematisk oversigt over, hvor meget man skal betale i skat, hvis man ophæver sådanne ordninger i utide, ligesom det klart skal fremgå, hvor meget man skal betale i skat, hvis man ikke ophæver disse kontrakter, men lader dem gå til vejs ende, således at selve hensigten med forsikringernes tegning bliver opfyldt til punkt og prikke.

Med disse betragtninger vil jeg gerne fra